

ప్రోదరాబాద్ రాష్ట్ర కాంగ్రెస్

నిజాం సంస్థానంలో ఆనడు ఎవరూ పాలనా సంస్కరణల్ని కోరినా నవాబులు దానిని మతపరమైన అంశంగా చిత్రికరించే వారు. దాంతో 1930వ డశాబ్దిలో మత ప్రమేయం లేని ఒక రాజకీయ సంస్థ ఆపి ర్భావం ఆవశ్యకమైంది. ఆ అవసరాన్ని తీరుస్తూ వెలిసిందే ‘హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్’. 1937లో నిజాముబాద్లో జరిగిన ఆరో ఆంధ్ర మహాసభ ఈ హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్ అవసరాన్ని తొలిసారి గుర్తించింది. స్టోమీ రామానంద తీర్చి ఈ సంస్థ స్టోపనకు ప్రధాన కారణము.

1938, జనవరి 29న ఈ కాంగ్రెస్ స్థాపనకు సంబంధించిన మౌలికాంశాలపై ఒక అవగాహన కుదిరింది. 1938, సెప్టెంబర్ 9న ఒక మహాజన సభా సమావేశాన్ని జరిపి అందులో ప్రైదరూబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్ కార్యవర్గాన్ని ఎన్నుకోవాలని నిర్ణయించారు. కానీ, ఈ సమావేశం ముందు రోజు 1938, సెప్టెంబర్ 8న అప్పటి ప్రైదరూబాద్ ప్రధాని సర్ అర్థకర్ ప్రైదర్ ఈ సంస్థను నిప్పేధిస్తూ ఉత్తర్వులు జారీ చేశారు. అలా ప్రైదరూబాద్ సంస్థనంలోనే కాదు బహుశా దేశంలోనే ఆవిర్భావానికి ముందే నిప్పేధానికి గురైన సంస్థగా ప్రైదరూబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్ నిలిచింది. నిజానికి 1938లోనే ఈ కాంగ్రెస్ స్థాపన జరిగిపుటికీ 1946 జూలై వరకు నిప్పేదం ఉండటం వల్ల ఆనక ఇబ్బందుల్ని ఎదుర్కొంది. అయినా గణనీయమైన ప్రభావాన్ని చూపింది.

నిప్పేడాన్ని ఎత్తివేయాలంటూ కాంగ్రెస్‌కు చెందిన తాత్కాలిక కమిటీ నిజాం ప్రభుత్వంతో చర్చలు జరపాలని నిర్ణయించింది. అందులో భాగంగా బార్గుల రామకృష్ణరావు ప్రైదారబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్ మత సంస్థ కాదని ప్రభుత్వానికి తెలియజేస్తూ చర్చలు నిర్వహించారు. మరోషైపు మందుమల నరసింగరావు అప్పటి ఇత్తేహ దుల్ ముస్లిమీన్ పక్షపు నాయకుడైన బహదుర్ యార్జంగ్‌తో సంభాషణల్ని కొనసాగించాడు. వీటినే యూనిటీ టాక్స్ లేదా ఐక్యతా సంబాషణలు అంటారు. వీటి ఆధారంగా అప్పటి సంస్థానంలోని రాజకీయ వ్యవహరాల శాఖ కార్బూదర్మి నవాబ్ అలీయావర్ జంగ్ స్టేట్ కాంగ్రెస్ పేరు నుంచి కాంగ్రెస్ అనే పదాన్ని తొలగించాలని పరతు విధించాడు. దానికి కాంగ్రెస్ నాయకులు అంగీకరించలేదు.

ఈ నేపథ్యంలో అహింసాయత సత్యాగ్రహం ద్వారా మాత్రమే నిషేధాజ్ఞల్ని తొలిగింప చేసుకోవాలని కాంగ్రెస్ ప్రతినిధులు భావించారు. 1938 అక్టోబర్లో సత్యాగ్రహం ప్రారంభమైంది. ఆ సంవత్సరం అక్టోబర్ 24న రావి నారాయణరెడ్డి, రామకృష్ణదూత్, జనార్థనరావు దేశాయ, గోవిందరావు నానల్లతో కలిసి స్వామీ రామానంద తీర్థ సత్యాగ్రహం చేశారు. వీరిలో సత్యాగ్రహం ద్వారా మొదటి డిక్టేటర్(నియంత)గా స్వామీ రామానంద తీర్థ ప్రసిద్ధికేంద్రు.

18 జట్లుగా 400 మంది సత్యాగ్రహులు ఈ ఉద్యమంలో పాల్గొన్నారు. అందర్నీ ఎప్పటికప్పుడు నిజాం ప్రభుత్వం అరెస్టు చేసింది. చిట్ట చివరి జట్లుకు కాశీనాద్ వైద్య నాయకుడు. ఈయన చివరి (18వ) నియంత. ఆయితే గాంధీజీ ఆడేశానుసారం 1938. డిసెంబర్ 24న

సత్యాగ్రహాన్ని నిలిపి వేళారు. సత్యాగ్రహాద్యమాన్ని మతపరమైన దిగా ప్రభుత్వం వ్యక్తికరించేందుకు చేస్తున్న ప్రయత్నాలకు గండి కొట్టడానికి గాంధీజీ ఈ అదేశాన్ని ఇచ్చారు. సత్యాగ్రహాల్ని విడుదల చేయమంటూ సర్ అక్షర్ ప్రైధర్కి గాంధీజీ ఒక లేఖ కూడా రాశారు. ఈ కోరికను మన్మిష్టా సత్యాగ్రహాల విడుదల జిరిగింది. అయితే సేట్ కాంగ్రెస్‌పై ఉన్న నిషేధం మత్తం కొనసాగింది.

సంస్కానంలో రోజురోజుకి పరిస్థితులు విషమిస్తా వచ్చాయి. డాక్టర్ పట్టాబి సీతారామయ్య, నారిమన్ వంటి వారిని సైతం సంస్కానంలోకి రాకుండా నిజం ప్రభుత్వం అంక్షలు విధించింది. తాను పరిస్థితిని స్వయంగా పరిశీలించేందుకు హైదరాబాద్కు వస్తానని సర్దార్ వల్లభాయ్ పటేల్ స్వయంగా సర్ అక్షర్ హైదర్కు లేఖ రాశాడు. అయితే, హైదర్ సాకులు చెప్పి పటేల్ రాకుండా చేశాడు. హైదరాబాద్ సందర్భం విషయంలో జమ్మాలార్ బజాబ్ చేసిన ప్రయత్నాలు కూడా విఫలమయ్యాయి.

1939-40లో స్టేట్ కాంగ్రెస్ ప్రతినిధిగా కాశీనాథరావు వైద్య నిషేధం తొలగింపు విషయమై ప్రభత్వంతో రాయబారాలు సాగించాడు. హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్ పేరును హైదరాబాద్ నేపసల్ కాన్సర్ న్యూగా మార్కెట్‌నికి కూడా సిద్ధమని ఆయన తెలియజేశాడు. దీనికి కూడా నిజం ప్రభత్వం నుంచి సాముక్కాల స్పుండన రాలేదు. జమ్ము రీలాల్ నెపూర్ ఈ పేరు మార్కును తొలుత సూచించారు.

స్టేట్ కాంగ్రెస్ పేరును మార్చి విషయంలో ప్రభుత్వం ఆ సంస్థతో రాయబారాలు సాగిస్తున్న కాలంలోనే ఇత్తెహదుల్ ముస్లిమీన్ పార్టీని బలపరిచే స్థానిక ప్రతిక రహబర్-జి-దక్కున్ పేరు మార్చడి వల్ల లాభం లేదని, ఆ సంస్ మూల భావన ముస్లింల శ్రేయస్సుకు భంగక రమని, అందులో మార్పు రావాలని పేర్కొంది. సంస్థానపు ఇస్లామిక్ స్వభావానికి భంగం కలిగించే ఎలాంటి చర్యకొన్నా హిందువులు వ్యాను కుంటే సహించేది లేదని పెచ్చారించింది.

1940, డిసెంబర్ 1న సమావేశమైన అంజమాన్ ఇత్తెహద్-ఉల్-ముస్లిమీన్ ఒక తీర్మానం చేసింది. ‘స్టేట్ కాంగ్రెస్‌పై నిజాం ప్రభుత్వం ఎంతో విఫెకంతో, ముందు చూపతో విధించిన ఆంధ్రపు ఇప్పుడడి ఏదో పేరు మార్చిడి నెపంతో రద్దు చేస్తే స్టేట్ కాంగ్రెస్ ఉనికిని నిప్పులం చేసే ప్రతిచర్యను అంజమాన్ తీసుకుని తీరుతుంది’ అని ఆ తీర్మానంలో పేర్కొంది. ఈ తీర్మానాన్ని బలపరిచే ఒక ఘర్యానాను నిజాం ప్రభుత్వం జారీ చేయడం విశేషం.

— మరోవైపు అదే సమయంలో స్వామీ రామానంద తీర్థ సేవాగ్రామకు వెళ్లి మహాత్మాగాంధీని కలుసుకుని ఆయన అనుమతితో 1940, సెప్టెంబర్ 11న హైదరాబాద్లో వ్యక్తి సత్యాగ్రహాన్ని ప్రారంభించారు. ఆయనను ప్రభుత్వం అరెస్టు చేసింది.

ఈ పరిస్థితుల్లో-1942, మార్చి 22న క్రీష్ణ రాయబార వగ్గం భారతదేశంలో అడుగుపెట్టింది. కీమి సూచనల ప్రాతిపదికగా ఒక

స్వతంత్ర రాజ్యంగా తాను వ్యవహరించడానికి తనకు హక్కు ఉందనే టుగా ప్రాదరూబాద్ సంస్థానం వ్యవహరించింది. అయితే క్రిష్ణ రాయ బారాన్ని గాంధీజీ, భారత జాతీయ కాంగ్రెస్ తిరస్కరించడం జరిగింది.

క్రిష్ణ రాయబారాన్ని తిరస్కరించిన తర్వాత శాసనోల్లంఘన ఉద్యమాని తిరిగి మొదలు పెట్టాలని భారత జాతీయ కాంగ్రెస్ 1942, ఆగస్టు 9న తీర్మానించింది. అదే ‘క్విట్ ఇండియా ఉద్యమం’.

SAKSHI